

Saa er der en Række Ændringsforslag, som jeg ikke skal omtale. Der er først Ændringsforslagene Nr. 5, 6, 7, 8 og 37, som alle følger af, at man ikke lænere bruger Betegnelsen „Underretsdommer“, men blot „Dommer“, om de Embedsmænd, som beklæder Retten i Landjurisdiktioner. Ændringsforslagene Nr. 9, 10, 16, 23, 25, 27 og 28 er reelle, for saa vidt de, som den ærede Ordfører sagde, gaar ud paa at fastslaa i Lovforslaget, at ogsaa Kvinder kan indehave Nævningehvervet, ligeledes Ændringsforslagene til § 71, Nr. 11 og 12, som bestemmer, at Rigsdagens Tjenestemænd og at Fødsels-hjælpersker kan begære sig fritaget for at blive opført paa Grundlisten over Nævninger.

Saa er der en Række Ændringsforslag, som knytter sig til Ændringsforslag Nr. 15. Jeg skal ikke omtale mere end Hovedforslaget, som gaar ud paa at bevare § 74 i Loven om Rettens Pleje af 1909 og overføre denne i Lovforslaget som § 73. Det bestemmer, at Nævninger skal udtages af et Udvalg, der bestaar af 5, hvoraf 1 vælges af Amtmanden, 1 af Underretsdommeren — nu Dommeren — og 3 af de kommunale Raad ved Forholdstal. Det er blandt Ændringsforslagene, som Mindretallet nok har tiltraadt subsidiært, det, hvorved Mindretallet har størst Betænelighed. Den Gang den højtærede Justitsminister fremsatte Forslaget til Lov om Rettens Pleje, blev ogsaa dette Punkt, folkevalgte Nævninger, nævnt som en af de Foranstaltninger, der var særlig attraktivt. Spørgsmaalet er af dybtliggende Natur og har tidligere været Genstand for Forhandling her i Tinget og begge Rigsdagens Ting imellem. Medens Mindretallet har Betæneligheder ved de Ændringer i Loven af 1909, som medfører betydelige Udgifter for Statskassen, vilde det slet ikke have Betænelighed ved at tiltræde Lovforslagets § 73 uændret, thi at faa folkevalgte Nævninger koster slet ingenting, det er akkurat lige saa billigt som at faa dem valgt delvis af Administrationen. Men naar man fra Flertallets Side foreslaar at bevare § 74 og overføre den som § 73 i Lovforslaget, vil jeg deri se en Erkendelse af, at det ikke var saa galt, som det den Gang blev betegnet at

være, da man opnaaede dette Kompromis af 1908. Der blev den Gang brugt meget haarde Udtryk. Jeg kunde fremføre mange, men skal blot nævne en enkelt Udtalelse, som blev fremsat her i Tinget den 22. Maj 1908 af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Det ærede Medlem udtalte sig saaledes — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at læse Stykket op, det er kun ganske kort: „Det er os Socialdemokrater umuligt at give vor Tilslutning til et Forslag om Nævninger af denne Art. Vi sige: Saa hellere vente; hellere ingen Nævninger end Overklassenævninger; hellere de nuværende fagdannede Jurister som Dommere end Arbejdsgiverdomstole. Vi nedlægge vor bestemteste Protest mod dette Forslag“. Paa dette Punkt har altsaa Socialdemokraterne ændret deres Opfattelse, man stiller ikke de samme stærke Krav nu. Jeg vil holde, hvad jeg har lovet i Betænkningen, at stemme for dette Ændringsforslag, hvis det Hovedændringsforslag under Nr. 1, jeg har været med til at stille, bliver forkastet. Men jeg vil sige, at hvis det ærede Flertal skulde ændre sin Mening paa dette Punkt til tredje Behandling, eller hvis man ved anden Behandling skulde finde sig foranlediget til at tage Ændringsforslag Nr. 15 tilbage, skal det ikke støde paa Vanskeligheder fra min eller mit Partis Side. Vi er villige til at stemme for folkevalgte Nævninger nu som tidligere.

Ændringsforslag Nr. 29 gaar ud paa at forhøje den Godtgørelse, som Nævningerne skal have, fra 3 til 4 Kr. pr. Dag, og det vil jeg anbefale. Derimod er hele Mindretallet gaaet imod Ændringsforslag Nr. 30 til § 108. Det gaar ud paa, at der ansættes 9 Medhjælpere for Politidirektøren i København til at besørge Klagen ved Byretten her i København. I Lovforslagets § 108 bestemmes det, at med Hensyn til Politiet i København bliver det ved den nugældende Ordning, men her gør man i en Tilføjelse til denne Paragraf en Ændring i dette. Det er en ny Ordning, man vil indføre her i København til Fordel for Københavns Kommune. Det er Mindretallet gaaet imod, idet vi skønner, at der paa anden Vis tilføres København